

Borgmestre og forhenværende Ministre til Amtmænd, og det ærede Medlem syntes at mene, at saadanne Udnævnelser i den kommende Tid vil være udelukket. Jeg beder det ærede Medlem berolige sig. Borgmestrene — det ærede Medlem tænker vel paa de saakaldte kongelige Borgmestre i en Række af Danmarks Købstæder — vil, saa vidt deres Aldersforhold og øvrige Tjenesteforhold i det hele gør dem egnede til Amtmandsstillinger, selvfølgelig i Fremtiden, ligesom hidtil, have udmærket Adgang til at blive Amtmænd. Og hvad forhenværende Ministre angaar, vil naturligvis ganske det samme være Tilfældet for deres Vedkommende, hvis de maatte besidde Kvalifikationer og findes egnede; men det er ikke mig bekendt, at der blandt de forhenværende Ministre, som maatte besidde de fornødne Kvalifikationer, findes nogle, der har næret Ønsker i saa Henseende. Men maaske noget andet er det ærede Medlem Hr. Sundbo bekendt, og maaske er dette Baggrunden for hans Udtalelse. I saa Tilfælde beder jeg ham om at oplyse det — om ikke ad anden Vej, saa privat, og for saa vidt jeg i Fremtiden faar Indfyldelse paa Besættelsen af Amtmandsembeder, skal jeg tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg i øvrigt, som sagt, ikke komme ind paa. En Række af de Spørgsmaal, som omhandles i Lovforslaget, overvejes jo for Tiden i Valglovskommissionen. En enkelt af de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, er allerede opfyldt gennem den Lov om Fritagelse for Affattelse af kommunale Valglistor i de Aar, da der ikke skal afholdes ordinære kommunale Valg, som vi vedtog, umiddelbart før Rigsdagen tog Juleferie. Jeg maa i det hele taget for en Række Bestemmelser Vedkommende udtale min Forundring over, at man paa ny fremsætter Forslag derom, samtidig med at de behandles i den sidende Valglovskommission. Jeg tror, det ærede Medlem og andre, som maatte nære Ønsker om mere indgribende Ændringer i Reglerne for Afholdelse af kommunale Valg, bør afvente Valglovskommissionens Behandling af dette Spørgsmaal. Kommissionen har ganske vist kun Beføjelse til at beskæftige sig med een Side af Valglovsspørgsmaalet, men derigennem vil jo Forslag til Ordning af selve Formen for Valgenes Afholdelse fremkomme, og de ærede Medlemmer, som ønsker en videre Overvejelse af andre Forhold, som knytter sig til Afholdelsen af disse Valg, bør, som

sagt, afvente Kommissionens Indstilling og den Forhandling, der vil knytte sig dertil.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Sundbo): Jeg kan desværre ikke rette nogen særlig varm Tak til den højtærede Minister for det Maal af Velvillie, hvormed han modtog vort Forslag.

Naar jeg nævnte Amtmandsspørgsmaalet og lejlighedsvis den Amtsassessor, som har været Tandlæge, var det slet ikke for at sige noget ubehageligt om den paa-gældende Tandlæge, men jeg fremhævede Udnævnelserne i Sønderjylland i det hele taget, fordi de ikke harmonerer med Udnævnelserne i det øvrige Land. Det kan vel heller ikke være Meningen, at man skal have to Amtmænd for hvert Amt i Sønderjylland, skønt to Amter dernede ikke er større end eet Amt i det øvrige Danmark. Man har dernede fulgt et andet Princip end det, som hidtil har været gældende her oppe, hvor man fortrinsvis har taget Personer, som særlig har beskæftiget sig med kommunale Spørgsmaal. Nu har man taget Folk direkte fra Ministeriet, skønt der fandtes veltjente Kommunalmedlemmer, som meget vel kunde bestride disse Embeder. Det er den Inkonsekvens, jeg har ønsket at fremhæve.

Den højtærede Minister spurgte, om jeg havde noget Amtmandsemne at anbefale. Det er ikke min Opgave at anbefale Amtmænd. For øvrigt havde jeg troet, at naar man tænkte sig, at en forhenværende Minister skulde være Amtmand, behøvede han ikke at henvende sig til Ministeren; det er vistnok Coutume, at Ministeren henvender sig til ham.

Den højtærede Minister omtalte Valglovskommissionen. Saa vidt jeg erindrer, er det ikke dens Opgave særlig at beskæftige sig med de kommunale Valg, men derimod med de politiske Valg, især Valgkreds-spørgsmaal, og det er kun en Bibe-skæftigelse, naar den har beskæftiget sig med enkelte Spørgsmaal vedrørende de kommunale Valg. Vi kan derfor meget godt drøfte Spørgsmaalet her og i et Udvalg arbejde paa dets Løsning.

Den højtærede Minister kom ikke ind paa, hvorvidt det var betimeligt at gaa ned til 21 Aar som Valgretsaldor. Jeg vil gerne fremhæve, at en 21-aarig ung Mand eller Kvinde nu er mindst lige saa udviklet, som de 25-aarige var i 1868, da vi fik den nuværende Valgretsaldor. (Laurvs Kvist; Det passer ikke; det var 30 Aar). Nej, ikke til kommunale Valg, til politiske Valg var det 30 Aar, men til kommunale